

трофіки. Профілактично-лікувального препарат кардіодол із переважним впливом на енергетичні процеси має в складі інгібітори окиснення вільних жирних кислот та є антиоксидантом. Завдяки відповідній концентрації основних амінокислот оптимізує роботу та функцію серця, як у фізіологічних умовах, так і внаслідок патології, а також запобігає дії на серце шкідливих екзо- та ендогенних чинників. Таурин стимулює скорочення серця, профілактує застійні явища у колах кровообігу, L-карнитин допомагає серцю отримувати більше енергії, L-аргінін розслаблює судини, тим самим зменшує тиск.

Застосування комплексної терапії сприяло у 50% собак усуненню таких клінічних ознак серцевої недостатності як: задишка без фізичних навантажень, ціаноз слизових оболонок, сухий кашель (100%), застійні хрипи в легенях, ослаблення першого тону (100%), розщеплення першого тону у IV функціонального класу.

Висновки. Рання діагностика ДКМП можлива тільки з застосуванням спеціальних методів, таких як ехокардіографія та ЕКГ. Терапевтичні аспекти серцевої недостатності за ДКМП полягають у комплексному застосуванні препарату пімобендан та діуретиків. Також рекомендується застосовувати ад'ювантний препарат кардіодол комбінованої кардіопротекторної терапії для порід тварин із генетичною схильністю до кардіоміопатій, якщо діагностовано порушення серцевого м'яза, літнім тваринам, для профілактики вторинних кардіоміопатій, пов'язаних з дефіцитом незамінних амінокислот.

ДІАГНОСТИЧНІ КРИТЕРІЇ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛІКУВАННЯ І ПРОФІЛАКТИКИ ЗА АНЕМІЧНОГО СИНДРОМУ У ПОРОСЯТ

Шульженко Н. М., к. с.-г. наук, доцент, Юзвук А. С., магістр

shulzhenko.n@ukr.net

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Вступ. Анемічний синдром – патологічний стан який поширений серед поросят-сисунів 5-7 денного віку та телят, який виникає внаслідок зменшення вмісту гемоглобіну та кількості еритроцитів, або одного з них в одиниці об'єму крові, що призводить до гіпоксії і змін в органах кровотворення. Анемічний синдром – одна з масових і небезпечних патологій поросят, що наносить значні економічні збитки свинарству, поширений серед свиней порід біла крупна та дюрк. У хворого молодняка за відносно незначного зменшення кількості еритроцитів різко знижується вміст гемоглобіну в крові, зменшується насиченість ним еритроцитів, розвивається гіпохромія.

Метою досліджень було визначення методів діагностики, принципів лікування анемічного синдрому у поросят-сисунів.

Матеріал і методи досліджень. Дослідження виконувалися впродовж 2017-2019 років на базі свинотоварної ферми ТОВ «Лідер» Новомиколаївського району Запорізької області, та лабораторії ветеринарної медицини Запорізької міської державної лікарні. Для дослідження відібрали 10 поросят великої білої породи віком 5 діб. З цих тварин сформували 2-групи (контрольну та дослідну) по 5 голів. Проводили клінічне обстеження, аналізували умови годівлі та утримання тварин, визначали показники крові (гемоглобін, кількість еритроцитів, гематокритну величину, кольоровий показник, в сироватці крові – вміст заліза). З лікувальною метою застосовували препарат біоферон у дозі 4 мл на голову внутрішньом'язово через 10 днів повторно з метою збагачення організму залізом, вітамінами В₁ і В₂. З метою покращення обміну речовин вводили катозал в дозі 5 мл на голову внутрішньом'язово 1 раз на добу впродовж трьох діб. Оскільки літературні дані свідчать, що коров'яче молоко містить вдвічі більше солей заліза ніж молоко свиноматки, то хворим

поросяттам з метою отримання імуноглобулінів ставили поїлки з коров'ячим молоком протягом 5 днів.

Результати досліджень. За результатами клінічного дослідження були виявлені такі симптоми: блідість, сухість шкіри, тьмяність волосяного покриву, тахікардія, задишка, відставання в рості, діарея, спотворення смаку – поросята облизували решітки. У всіх поросят характерними ознаками анемічного синдрому були: тахікардія, відставання в рості і розвитку, у 9 поросят були виявлені блідість слизових оболонок. Іноді відмічали діарею, сухість шкіри, спотворення смаку. При дослідженні крові визначали вміст гемоглобіну на 5, 10-й і 21-й день до введення препаратів і для контролю ефективності лікування. На початку дослідження вміст гемоглобіну в обох групах складав від 56,5 до 62,3 г/л. На 10-й день вміст його збільшився до 84,3 г/л, порівняно з контрольною групою на 8,5 г/л, а на 21-й день становив 108,4 г/л, що на 13,4 г/л вище ніж у контрольній групі. Кількість еритроцитів на початку становила у контрольній групі 2,4 Т/л, а в дослідній 3,6 Т/л, з часом поступово почала підвищуватись і наприкінці лікування становила 6,4 Т/л. Вміст заліза в сироватці крові був знижений до 70-67 мкг/100 мл. Після введенні залізодекстранових препаратів вміст заліза підвищився до 100 мкг/100 мл.

Після закінчення лікування на 21-й день зникли такі клінічні ознаки як блідість шкіри, діарея, задишка. Поросята почали активно набирати вагу.

Висновки. Рання діагностика, проведення профілактичних заходів запобігають значним збиткам від анемічного синдрому поросят. Діагностика на ранніх стадіях захворювання до прояву клінічних ознак передбачає дослідження крові. З метою лікування необхідне застосування залізодекстранових препаратів, зокрема біоферон, для покращення обміну речовин катозал, введення багатого на залізо коров'ячого молока.

УДК 619:616.9

КЛІНІКО-ДІАГНОСТИЧНІ КРИТЕРІЇ ЗА ІМУНОДЕФІЦИТУ КОТІВ

Касімова Н.О., магістр, Тішкіна Н.М., к.вет.н., доцент

natasha.kassimova@gmail.com

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ. Імунодефіцит котів (Feline immunodeficiency virus) – захворювання вірусної етіології, яке характерне для родини котячих. Має тривалий перебіг та доволі широкий комплекс клінічних проявів. На території України хвороба широко розповсюджена, а хворі тварини зазвичай мають і вторинні патології. Своєчасне виявлення хворих тварин, підбір підтримуючої терапії та особливостей утримання є важливою задачею сучасного лікаря ветеринарної медицини.

Мета роботи – визначити основні клінічні та діагностичні критерії за імунодефіциту котів.

Матеріали і методи. Дослідження проводили протягом 2018-2019 років в умовах ветеринарного кабінету “Багіра” м. Дніпро з відповідною реєстрацією тварин в журналі амбулаторного прийому. Були використані загально клінічні методи дослідження, такі як збір анамнестичних даних, аналіз умов утримання тварини, загальний огляд, аускультация серця та легень, пальпація лімфатичних вузлів, органів черевної порожнини. Крім того, використовувались і спеціальні методи дослідженні: загальний аналіз крові, біохімічний аналіз крові, експрес-тести для діагностики імунодефіциту та лейкозу котів.

Результати досліджень. Аналіз даних амбулаторного журналу показав, що близько 5,5 % усіх досліджених котів є хворими на вірусний імунодефіцит. За рік діагноз «вірусний імунодефіцит» був поставлений у 43 тварин.